

havns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der finder, at Bankkomiteen sidder som Repræsentant for et Bankvælde, der endog kan optage statsgaranterede Laan, skal jeg gøre opmærksom paa, at Bankkomiteen gennem Finansministeren søgte Tilslutning hos begge Tings Finansudvalg til dette Laan og enstemmigt har faaet denne Tilslutning. Det viser Protokollen for Folketingsudvalgets Vedkommende. Jeg har ikke haft Lejlighed til at se Landstingsudvalgets Protokol, men mig bekendt har ingen i Landstinget gjort ringeste Indsigelse imod det.

Nu vil jeg for øvrigt bemærke, inden jeg gaar videre, at dette Laan aldeles ikke er et Statslaan. Det kan ikke hjælpe, at man siger det. Det er et midlertidigt Laan, der optages af Bankerne. Vi maa dog holde Begreberne nogenlunde klare, for ellers ved jeg virkelig ikke, hvordan man skal bære sig ad i en Diskussion. I § 3 staar der kun, at det er et midlertidigt Laan, som optages af Bankerne, og hvortil man ønsker Statens Garanti. Jeg skal ikke give mig til særlig at tale om § 3 eller forsvare den, for jeg mener, at den kan undværes. Kommer det dertil, at man trænger til et saadant Laan, kan der altid ske Henvendelse til Rigsdagen, og saa kan man enes om, at Staten garanterer, men jeg ser ikke nogen Nødvendighed for, at man faar en Paragraf i Loven derom. Jeg antager heller ikke, at det er en Paragraf, som Finansministeren holder stærkt paa — det faa vi jo at høre, naar han tager Ordet.

Stillingen var altsaa den, at i Fjor i Marts Maaned vidste Rigsdagens Medlemmer meget godt, at Statsgarantien var udvidet i alt Fald til Den lille Laanekasse. Det kan ikke nytte at sige andet, thi derom var der sket offentlig Bekendtgørelse (*Birch*: Nej, ikke offentlig!). Det ærede Medlem siger: Nej. Saa skylder det ærede Medlem at fortælle os noget om, hvad det er for en Bekendtgørelse, der har fundet Sted den 3. Marts 1908, om, at Garantien var udvidet til Laanekassen, thi det var selvfølgelig en Bekendtgørelse, som Indskyderne i Laanekassen kunde faa Adgang til at stifte Bekendtskab med, for hvad skulde den ellers nytte? Indskyderne i Laanekassen, antager jeg, ere ikke en lille privat Kred, som man pr. Postkort eller paa anden Maade kan gøre bekendt med, at nu er Garantien udvidet til ogsaa at omfatte deres lille Bank. (*Birch*: Det stod i

Bankens Lokaler!). Ja, naar Opslaget fandtes i Bankens Lokaler, er der ikke Spor af Tvivl om, at det øjeblikkelig er kommet i Pressen. Jeg skulde kende vor Presse daarligt, om ikke Bladene øjeblikkelig bekendtgjorde, at nu var Garantien udvidet ogsaa til Laanekassen. Men det nytter ikke det ærede Medlem at protestere her, thi Laanekassen var ogsaa under Omtale i Finansudvalget, allerede den Gang Overenskomsten om Bankgarantien var fremme i Finansudvalget. De Optegnelser, jeg har — og som jeg har fra et Medlem af Finansudvalget, der for Resten ikke tilhører mit Parti — vise, at Finansministeren har omtalt Laanekassen og har omtalt, at der var allerede et lille *rum* i Gang overfor Banken, et Par Hundrede Tusinde Kr. var allerede trukne ud, og Nationalbanken havde givet et Laan til Laanekassen, og samme Dag, saa vidt jeg erindrer, siger Finansminister Vilhelm Lassen, at Laanekassen ogsaa skal blive tagen i Ørene ved denne Lejlighed, men hvis den ikke skulde ind under Bankgarantien, gad jeg vide, med hvilken Myndighed nogen vilde komme og sige, at den skulde blive tagen i Ørene. Nej, Offentligheden har meget godt vidst, at Laanekassen var dragen ind under Bankgarantien, og Rigsdagsmændene have meget godt vidst, at Laanekassen var dragen ind under Bankgarantien. Men Rigsdagsmændene have, ligesom Vilhelm Lassen, ment, at det var en selvfølgelig Ting. De have ikke tænkt, at der var noget forkert deri, men tværtimod tænkt, det var en heldig Foranstaltning, at den blev dragen med ind, for at vi kunde undgaa Krisens Udvikling, og for at vi kunde undgaa en Panik.

Nu bagefter komme de kloge Hoveder og mene, at Laanekassen skulde ikke være dragen med ind. Men jeg kan forsikre, at hvis det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds eller det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds eller det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds havde siddet som Finansminister, havde de ikke haft mindste Betænkelighed ved at drage Laanekassen ind, lige saa lidt som ved, at de to Provinsbanker blev dragne ind under Garantien. Thi det kan ikke nytte noget nu at komme og sige, at de to andre Banker ikke blev inddragne under samme Synspunkt som det, hvorunder selve Hovedforanstaltningen blev truffen, for det var netop det samme, der gjorde, at de to andre Banker blev ind-